

16.4.2018

Liikennevirasto
kirjaamo@liikennevirasto.fi

Lausuntopyyntö 29.3.2018, LIVI/2549/00.03.02/2018

LAUSUNTO LIIKENNEVIRASTON MÄÄRÄYKSEN KEHITTÄMISESTÄ

Vesilaitosyhdistys (VVY) on vesihuoltolaitosten toimialajärjestö. Jäseninämme on noin 300 vesihuoltolaitosta kattava noin 90 % maamme vesihuollosta. Järjestetty vesihuolto kattaa tällä hetkellä talousveden osalta yli 90 % ja jätevesien johtamisen ja käsittelyn osalta yli 80 % Suomen väestöstä.

Vesilaitosyhdistys kiittää lausuntopyynnöstä ja toteaa seuraavaa:

Lausuntopyyntö koskee Liikenneviraston 24.8.2016 antamaa määräystä. Sitä sovelletaan maantielain (503/2005) perusteella tiealueelle sijoitettaviin rakenteisiin, rakennelmiin ja laitteisiin. Niitä ovat mm. sähkö- tele-, vesihuolto-, hulevesi-, teollisuusjätevesi-, kaukolämpö-, kaukojäähdytys- ja kaasujohdot sekä niihin kuuluvat rakenteet ja laitteet. Vesilaitosyhdistys pitää tärkeänä, että vesihuollon ja hulevesien tarvitsemia johtoja, rakenteita ja laitteita voidaan sijoittaa tiealueelle kohtuullisin ehdoin.

Lausuntopyynnön kanssa samassa viestissä oli myös ohjeluonnoksia, joita voi kommentoida. Keskitymme tässä lausunnossa lähinnä Liikenneviraston määräykseen, johon ohjeetkin perustuvat.

Määräyksen 25 §:ssä säädetään välikatselmuksesta. Siinä todetaan mm., että ”Välikatselmuksen pyytää pidettäväksi se osapuoli, joka on todennut välikatselmuksen tarpeelliseksi”. Edellä samasta pykälästä saa sen käsityksen, että välikatselmuksia on pidettävä. Pykälässä luetellaan ne asiat, jotka edellyttävät välikatselmusta. On hyvä selvittää, onko välikatselmus pykälässä tarkoitetuissa tilanteissa välttämätön vai voisiko sen korvata jollain muulla tavalla, mutta ei kuitenkaan kustannuksia lisäävästi.

Ohjeluonnoksessa käsitellään mm. sitä, milloin tiellä työskentelyyn on hankittava uusi lupa. Vesilaitosyhdistys toteaa, että niissä tilanteissa, joissa tiellä työskentelyyn on hankittava uusi lupa, tulisi voida hyödyntää mahdollisimman paljon aikaisempiin lupiin liittyviä selvityksiä ja muuta aineistoa. Tämä on syytä huomioida ohjeissa ja määräyksessä.

Ohjeluonnoksen kohdassa 5.3 oli teksti ” Hakijan pitää tehdä uusi hakemus, jos haluaa, että uuden määräysversion ehtoja käytetään kohteeseen, jota koskeva hakemus on jätetty aikaisemmin, mutta jonka perusteella ei ole vielä myönnetty lupaa.” Uutta hakemusta koskeva vaatimus voi olla kohtuuton. Tässä pitäisi yleensä riittää ilmoitus viranomaiselle.

Määräyksen 28 §:ssä käsitellään sähkö- ja telejohtojen ilmoitusmenettelyä. Alussa sanotaan, että ”ilmoitusmenettely koskee maantielain 42 a §:n 1 momentissa yksilöityjä tilanteita.” Lain säännöksessä yksilöidään ne tilanteet, joissa käytetään yleensä ilmoitusmenettelyä. Ilmoitusmenettelyä ei kuitenkaan voi käyttää aina. Lain 42 a §:n 5 momentissa luetellaan aiheellisesti myös ne tilanteet, kun edellä 1 momentissa tarkoitettujen kaapeleiden sijoittamiseen tarvitaan kuitenkin 42 §:n 1 momentin mukainen lupa.

Tilanne, jossa tarvitaan lupa, on mm. se, että toimenpide kohdistuu alueeseen, jolla on pohjavesisuojaus. Pidämme tärkeänä pohjaveden turvaamisen kannalta, että mm. tällaisessa tilanteessa huomataan hakea lupa johtojen sijoittamiselle. Näin ollen määräysluonnoksen 28 §:n ensimmäistä virkettä tulisi täydentää esimerkiksi seuraavasti: ”Ilmoitusmenettely koskee maantielain 42 a §:n 1 momentissa yksilöityjä tilanteita silloin, jos sijoittamiseen ei tarvita lupaa saman pykälän 5 momentin nojalla.”

Määräyksen 3 §:n 2 kohdassa määritellään johdoksi ”ilmaan asennettavat kaapelit ja avojohdot, maahan asennettavat kaapelit sekä maahan tai siltaan asennettavat putkistot”. Kaapeli ei tämän mukaan tarkoita vesi- tai viemärijohtoa. Ilmeisesti ”kaapelilla” ei viitata määräyksessä kaikkiin johtoihin, kun taas ”johdolla” viitataan myös kaapeleihin.

Määräyksen 35 §:ssä säädetään siirtojen aikataulusta. Vesilaitosyhdistys toteaa, että vesihuoltoverkoston siirron tai suojauksen valmisteluun voidaan tarvita aikaa useita kuukausia, joissakin tapauksissa jopa vuosi. Verkostonhaltija joutuu tiedottamaan asiakkaita palvelun keskeytymisestä hyvissä ajoin ennen katkosta. Näin ollen verkostonhaltijan pitää saada tieto putkien siirtotarpeista riittävän ajoissa ennen työn aloittamista. Lisäksi siirto tulee voida sijoittaa roudattoman maan aikaan.

Määräyksen 35 §:n 2 momentin kohdassa 1 tarkoitetun pidennyksen myöntäminen routaisen maan aikana on aiheellista muillekin kuin kaapeleille, esim. vesi- ja viemärijohtoille. Tässä määräyksen kohdassa (35 § 2 mom. kohta 1, routaisen maan aikana, jne.) mainitaan vain kaapelit. Huomautimme tästä mm. Liikennevirastolle 17.6.2016 annetussa lausumassa ja ohjeiden ja määräyksen valmistelussa. Ohjeluonnoksessa se on otettu jo huomioon, mutta vastaava korjaus tulee tehdä myös määräykseen.

Lisäksi tätä kohtaa on hyvä selkeyttää yleisesti siten, että pidennys annetaan routaisen maan aikana aina niin, että asennus voidaan tehdä roudattoman maan aikana. Se olisi silloin yhdenmukainen maantielain 42 b §:n kanssa, jonka mukaan ”tienpitoviranomainen voi määrätä määräajan myös tätä pidemmäksi tai jatkaa määräaikaa, jos se on tarpeen toimenpiteen suorittamiseksi roudattoman kauden aikana tai muusta vastaavasta syystä.”

Osmo Seppälä
toimitusjohtaja

Anneli Tiainen
lakiasian päällikkö